

”BILLEDE AF EN DRØM”

– skitser i jern og guld

Guldsmed Jytte Kløve har, i anledning af at hun er fyldt 70 år, udført 70 skitser i jern og guld inspireret af en drøm, hvor iskrystaller er det gennemgående tema. De 70 skitser blev i midten af september præsenteret ved et arrangement i festsalen på Designmuseum Danmark, men kan nu ses i Jytte Kløves eget guldsmederi i Kgs. Lyngby nord for København.

”Billede af en Drøm”, 70 skitser i jern og guld, der hver især bor i en trææske med et lille vindue i på væggen i Jytte Kløves guldsmederi. Foto Dorte Krogh.

Faktisk kan man, mod betaling, erhverve sig en af de 70 skitser, der alle er smukt placeret i dybe rammer af bornholmsk kirsebærtræ udført af møbelsnedker Tyge Axel Holm. Det kræver blot at man aflægger Jytte Kløve et besøg og udvælger den skitse man ønsker, så vil man få den tilsendt efter den 27. oktober, hvor udstillingen af ”Billede af en drøm”, der er en del af Københavns Guldsmedelaugs initiativ ”Smykkernes By”, slutter.

Jytte Kløve fortæller selv her om drømmen. En februar dag stod jeg på en bro og så ud over isen ved en fjord i Tromsø i Norge. Den sang, isen, som jeg husker det fra barn, og fra

Tjørn, nord for Gøteborg for blot en dekade siden. Det blev tidligt mørkt der, og jeg boede ved den side af fjorden, hvor man ikke kunne se solen i flere måneder. Jeg måtte gå 4 kilometer hver dag, for at komme til det sted mellem to bjerge, hvor jeg kunne hilse på solen. Selvom solen var gået ned blev det aldrig helt mørkt. Det blev nærmest mørkeblåt, både fordi der lå hvid sne overalt, men også på grund af måneskinnet. Der var et trægelænder på den ene side af broen udfor huset, hvor jeg boede, og dér voksede der de mest utrolige isblomster. De havde rejst sig på hver deres stilk af kulde, for dernæst at springe ud. Hver enkelt var unik – ligesom de drømme, jeg er ved at skabe inspireret af den nat i Nordnorge, hvor billedet af iskrystallerne blev taget.

Det har inspireret 70 skitser – drømme over smykker til fremtiden. De bliver alle skabt i ganske tynd tråd – nogle i jern, og andre i guldtråd. Hver især bor de i en træ-æske, og tilsammen vil broche og æske fremstå som et billede, der kan hænge på væggen eller stå på et bord. Når solen står op om morgenen vil den lyse ind på brochen i æsken og tegne en let skygge på baggrunden i æsken. I løbet af dagen vil lyset forandre sig, og mens guld-eller jerntråden står ganske stille, vil dens tvillingskygge gå på vandring og ændre udseende.

For hvad er det nu smykker kan?

Det handler om, at jeg gerne vil byde alle indenfor i skabelsesprocessen, - i de sprøde øjeblikke, hvor selve idéen omsættes fra det jeg fysisk så til det tredimensionelle sprog, som er min verden. I de stille stunder, hvor dette er foregået løb tankerne frit, og af og til løbsk, fordi det er sådan, at når idéer skal defineres, så vil der uvægerligt være nogle, som simpelthen ikke kan omsættes til fysiske smykker. Det er her at dette projekt får sin kraft: For skal tankerne altid omsættes til noget, der kan bruges – gås med – benyttes, bæres, være praktisk, kunne tages med på stranden, på bjerget, i haven, i supermarkedet – med til bryllup?

